



ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

**Επικήδειος λόγος του Υπουργού Παιδείας, Πολιτισμού, Αθλητισμού και
Νεολαίας κ. Πρόδρομου Προδρόμου
στην κηδεία του εκπαιδευτικού/Φιλολόγου και Ιδρυτή του KES
COLLEGE Θεόδωρου Π. Στυλιανού**

Τρίτη 21 Ιουλίου 2020, ώρα 17:00, Ιερός Ναός Αγίου Νεκταρίου, Αγλαντζιά

Όταν πρέπει να αποχαιρετίσουμε έναν τόσο προσφιλή και αγαπημένο άνθρωπο γεμίζει η καρδιά μας θλίψη και είναι δύσκολο να βρούμε τα λόγια που αρμόζουν. Όταν όμως πρόκειται για έναν άνθρωπο ενάρετο και άξιο όπως ο Θεόδωρος Στυλιανού, που πρόσφερε τόσα πολλά στην εκπαίδευση και τον τόπο μας και στάθηκε πάντα ακλόνητος πάνω στις αξίες του ανθρώπου και τα ιδανικά του έθνους και της πίστης μας, τότε πρέπει να το πούμε...

Αποχαιρετούμε σήμερα ένα σπουδαίο άνθρωπο και άλλο τόσο σπουδαίο και αεικίνητο εκπαιδευτικό. Έναν άνθρωπο που αφιέρωσε τη ζωή του στην εκπαίδευση, την επιμόρφωση και τη διάπλαση του χαρακτήρα και της προσωπικότητας των νέων.

Εκτός της γνωριμίας μέσω του πατέρα μου με τον οποίο ακολούθησαν περίπου ταυτόχρονες διαδρομές στα εκπαιδευτικά πράγματα, τον Θεόδωρο Στυλιανού είχα την ευκαιρία να τον γνωρίσω από κοντά και να συνεργαστώ στενά μαζί του στα χρόνια που υπήρξα συνεργάτης του Κολλεγίου KES, το οποίο διηύθυνε από το 1993 που αφυπηρέτησε από τη δημόσια εκπαίδευση.

Είχα εκεί την ευκαιρία να δω την αφοσίωση και την επιμέλειά του στην καθοδήγηση των νέων, την έγνοια του για την παιδαγωγική στην πράξη, αλλά και την αγάπη του για τα ελληνικά γράμματα και τη γλώσσα μας. Αγαθή τύχη

και συγκυρία ότι σήμερα μπορώ να τον αποχαιρετήσω από τη θέση του Υπουργού Παιδείας, όπως ταιριάζει σε έναν άνθρωπο ο οποίος για σχεδόν μισό αιώνα υπηρέτησε ως καθηγητής, βοηθός διευθυντής, διευθυντής και επιθεωρητής φιλολογικών μαθημάτων. Γιατί ταιριάζει και αξίζει ο Υπουργός Παιδείας να μιλήσει για την προσφορά του.

Γεννημένος το 1936 στο Μαραθόβουνο, ο Θεόδωρος ανήκε σε εκείνες τις γενιές όπου οι έφηβοι μετακόμιζαν στην πρωτεύουσα για να φοιτήσουν στο Παγκύπριο Γυμνάσιο, από το οποίο αποφοίτησε το 1954 για να μεταβεί στην Αθήνα όπου και σπούδασε στη Φιλοσοφική Σχολή του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Αφού στα χρόνια των σπουδών του δραστηριοποιήθηκε και συμμετείχε στις μαχητικές κινητοποιήσεις του Αγώνα για την Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα, με τη δημιουργία του ανεξάρτητου κυπριακού κράτους, επέστρεψε στην Κύπρο και εργάστηκε στο Παγκύπριο Γυμνάσιο. Από την πρώτη στιγμή έδωσε δείγματα του ενδιαφέροντός του για την ευρύτερη καλλιέργεια των νέων, αφού υπήρξε και συνεργάτης του ΡΙΚ για οκτώ χρόνια, σε θέματα νεολαίας και επαγγελματικού προσανατολισμού, δημιουργώντας ραδιοφωνικές επετειακές παρουσιάσεις, ραδιοχρονικά, λαογραφικό υλικό κ.ο.κ. Από τότε έδειξε την κλίση του και για την επαγγελματική κατάρτιση των νέων, η οποία δεκαετίες μετά θα τον έσπρωχνε στη δημιουργία του κολλεγίου τριτοβάθμιας επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Ανήσυχο πνεύμα, μετά από εννιά χρόνια στο Παγκύπριο Γυμνάσιο και την έδρα, ακολούθησε διετή μετεκπαίδευση στην Αθήνα με υποτροφία του ΙΚΥ. Πίσω στην Κύπρο, το 1970, εργάστηκε με απόσπαση στο Υπουργείο Παιδείας ως υπεύθυνος για θέματα νεολαίας. Στη συνέχεια, προαχθείς ως Βοηθός Διευθυντής υπηρετεί στη Λύση. Ενώ το 1973 συνεχίζει περαιτέρω σπουδές με υποτροφία του Ιδρύματος Fulbright στο Αμερικανικό Πανεπιστήμιο της Βηρυτού, με θέμα τη Σχολική Διοίκηση. Στο Ισραήλ επίσης μετεκπαιδεύτηκε και σε θέματα διοίκησης της ανώτερης εκπαίδευσης.

Με την επιστροφή στην Κύπρο εργάζεται ως Βοηθός Διευθυντής στο Γυμνάσιο Κυθρέας και μετά την εισβολή διαδοχικά στα γυμνάσια

Παλλουριώτισσας, Φανερωμένης, Β' Γυμνάσιο Στροβόλου, Γυμνάσιο Αρρένων Κύκκου και στην Τεχνική σχολή Λευκωσίας. Με την προαγωγή του στη θέση Διευθυντή Μέσης ανέλαβε και διηύθυνε διαδοχικά για οκτώ χρόνια τα Γυμνάσια Λινόπετρας Λεμεσού, Λευκάρων, Στροβόλου, Αγίου Αντωνίου Λεμεσού και Ακακίου. Ενώ το 1992 προήχθη στη θέση του Επιθεωρητή Α' Φιλολογικών Μαθημάτων.

Σε όλη αυτή τη διαδρομή στη Μέση Εκπαίδευση εκτός της συμβολής του στο Εθνικό Συμβούλιο Νεολαίας Κύπρου, συνέγραψε αρκετά βιβλία με θέμα όλα την εκπαίδευση και την Παιδαγωγική Επιστήμη, μεταξύ των οποίων υπενθυμίζω το μικρό συντακτικό της δημοτικής γλώσσας, το 1966, τη λεξικολογική και πραγματολογική ανάλυση της Ιλιάδας, το βιβλίο: Η σύγχρονη νεολαία και το μέλλον του πολιτισμού, το 1969, την ελληνοποίηση της αγωγής εις τον αρχαίον κόσμον, το 1971, την εποπτικοποίηση των φιλολογικών μαθημάτων, το 1980 και αρκετά άλλα.

Ταυτόχρονα, υπήρξε εν γένει δραστήριος στα εκπαιδευτικά κοινά, αφού εκλέγηκε και υπήρξε Πρόεδρος του Συνδέσμου Φιλολόγων Κύπρου μεταξύ 1983 και 1987, αλλά και ένα από τα ιδρυτικά στελέχη της εκπαιδευτικής κίνησης καθηγητών «Αλλαγή». Εξάλλου, έδινε μόνιμα το παρών του σε συνέδρια και επιτροπές, όπως την επιτροπή μελέτης και σύνταξης των αναλυτικών προγραμμάτων του 9ετούς σχολείου, το 1987-89, την επιτροπή για τη μελέτη της επαναφοράς των Αρχαίων Ελληνικών στο Γυμνάσιο, το 1991 και στη συμβολή του σχολείου μέσης εκπαίδευσης στην κοινωνικοποίηση των εφήβων.

Μετά την πρόωρη αφυπηρέτησή του, το 1993, αφιερώθηκε και ανέλαβε ως διευθυντής του KES College που είχε ιδρύσει μαζί με τη σύζυγό του Αθηνά το 1971 και το οποίο στη συνέχεια συνεχίζει με τόση επιτυχία ο γιός του Πέτρος. Σε αυτή την περίοδο πρωταγωνίστησε όμως γενικότερα στο γίνεσθαι της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και υπήρξε μέλος της ad hoc επιτροπής για την ίδρυση και λειτουργία Ιδιωτικών Πανεπιστημίων στην Κύπρο και Πρόεδρος του Συνδέσμου Ιδιωτικών Σχολών Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης (ΠΑΣΙΣΤΕ-ΟΕΒ).

Μια περίπτωση ενός πραγματικά αεικίνητου και δημιουργικού ανθρώπου που πρόσφερε στην εκπαίδευση, τόσο στο δημόσιο σχολείο όσο και στην τριτοβάθμια ιδιωτική κολλεγιακή μορφή της, όλη τη ζωή του.

Μοίρασε τη ζωή του ανάμεσα στην εκπαίδευση και την οικογένειά του που τόσο αγαπούσε. Αλλά αξιώθηκε να δει τα παιδιά του Πέτρο, Χρύσω και Άννα να μεγαλώνουν, να προκόβουν και να δικαιώνουν πλήρως τις κατευθύνσεις που μια ζωή προσπάθησε και έδινε ο ίδιος στους νέους. Στην πραγματικότητα όμως κρίνοντας κανείς από τη στενή συνεργασία του με τη σύντροφό του Αθηνά, που του παραστάθηκε μια ζωή και υπήρξε η ψυχή του Κολλεγίου ΚΕΣ, αλλά και από τη διαδοχή του Πέτρου στην ηγεσία του κολλεγίου, δεν μοίρασε, αλλά έζησε με την οικογένειά του μια ζωή γεμάτη εκπαίδευση.

Κι αυτό νομίζω πως είναι σίγουρα μια ευτυχισμένη και αναντίλεκτα μια γεμάτη ζωή για τον άνθρωπο. Ολόκληρη τη ζωή του την αφιέρωσε στην οικογένειά του, στην Παιδεία, στη Γλώσσα και σε Προβλήματα Νεολαίας.

Όλοι όσοι τον γνώρισαν μαρτυρούν ότι είδαν και έζησαν ένα σπάνιο άνθρωπο. Αξιαγάπητο, άξιο δάσκαλο, εργάτη της εκπαίδευσης και εμπνευσμένο παιδαγωγό που ενέπνεε τους συνεργάτες του.

Μέσα σε ένα περίπλοκο κόσμο, με ετερόκλητες και συχνά άχαρα συγκρουσιακές κατευθύνσεις, ο Θεόδωρος Στυλιανού, πάντα ένας φλογερός φιλόλογος από τον Μαραθόβουνο, πορεύτηκε με σταθερότητα και συνέπεια, έχοντας πυξίδα του τον ανθρωπιστικό προσανατολισμό και τις βαθιές κοινωνικές ευαισθησίες του.

Στα χρονικά των ελληνικών γραμμάτων και της εκπαίδευσης στην Κύπρο έχει κερδίσει και θα κρατά επάξια μια ξεχωριστή θέση. Το ίδιο και στη συνείδησή μας. Τα ίχνη που αφήνει στο πέρασμά του από τη ζωή δεν πρόκειται να χαθούν. Θα θυμόμαστε με ξεχωριστά αισθήματα τη σκέψη και τον λόγο του, την ανθρώπινη προσέγγιση και την πλούσια δράση του.

Τη βαθιά θλίψη της συζύγου σου Αθηνάς και των παιδιών σου Χρύσως, Άννας και Πέτρου, όπως και των άλλων συγγενών σου και δικών σου

ανθρώπων, αγαπητέ Θεόδωρε, που τη μοιραζόμαστε όλοι εμείς εδώ στον Άγιο Νεκτάριο, είμαι βέβαιος ότι θα την απαλύνει η περηφάνεια τους για έναν άνθρωπο που έζησε και δημιούργησε και πρόσφερε τόσο πολύ που πολύς κόσμος με ευγνωμοσύνη και αισθήματα αναγνώρισης θα τον θυμόμαστε. Τόσο που δικαίως θα αποτελεί υπόδειγμα και πηγή έμπνευσης και για τα εγγόνια του.

Αποχαιρετώντας σε τιμούμε και την προσφορά σου στην ελληνική παιδεία του τόπου μας και στο Υπουργείο, μαζί με όσους συναδέλφους σου και νεότερους εκπαιδευτικούς που εμπνεύστηκαν από σένα.

Όλοι εμείς μαζί, αναλογιζόμενοι πόσο το ταξίδι της ζωής σου ήταν ολοκληρωμένο και όλα όσα μας αφήνεις πολύτιμη κληρονομιά, ευχόμαστε να είναι ελαφρύ το χώμα που θα σε σκεπάσει. Καλό ταξίδι!

Αιωνία ας είναι η μνήμη του λαμπρού εκπαιδευτικού, συζύγου και οικογενειάρχη Θεόδωρου Στυλιανού.